

Fremsat den 8. oktober 2009 af miljøministeren (Troels Lund Poulsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om sommerhuse og camping m.v. og lov om planlægning

(Regler for campinghytter)

§ 1

I lov om sommerhuse og camping m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 785 af 21. juni 2007, som ændret ved § 3 i lov nr. 391 af 25. maj 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, 1. pkt., indsættes efter »benyttelse af campingpladser«: »herunder campinghytter«.

2. Efter § 3 indsættes:

»§ 4. Ved en campinghytte forstås en mindre beboelsesenhed til udlejning eller udlån til ferieformål på en campingplads, og som ikke udgør en selvstændig ejendom.

Stk. 2. Campinghytter skal være placeret samlet. Arealer, hvorpå der er opført campinghytter, må ikke udstykes eller matrikuleres, således at der opstår en eller flere nye samlede faste ejendomme, hvorpå der er opført én eller flere campinghytter. Campinghytter må kun udlejes i perioden 1. marts-31. oktober, medmindre campingpladsen har tilladelse til vintercamping, jf. § 3. Campinghytter må kun stilles til rådighed for samme bruger i højst 4 uger årligt, og bestilling må ikke ske mere end et år forud.«

3. § 10 a, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Kommunalbestyrelsen påser overholdelsen af § 4 og af de regler, der er fastsat med hjemmel i § 2, stk. 2, og § 3, jf. § 1, stk. 1, nr. 3, og stk. 3.«

4. § 10 b, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) overtræder § 1 og § 4,«

§ 2

I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1027 af 20. oktober 2008, som ændret ved § 32 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, lov nr. 512 af 12. juni 2009 og § 3 i lov nr. 514 af 12. juni 2009, foretages følgende ændring:

1. I § 36 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Stk. 1, finder ikke anvendelse på campinghytter.«

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2010.

Stk. 2. § 36, stk. 5, i lov om planlægning, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 1, finder ikke anvendelse på campinghytter, hvortil der er meddelt tilladelse efter sommerhuslovens § 2, stk. 2, jf. § 1, stk. 1, nr. 3, inden den 1. januar 2010.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse:

1. Indledning
2. Redegørelse for hovedpunkterne i lovforslaget
 - 2.1. Den overordnede baggrund for lovforslaget
 - 2.1.1. Sommerhusloven
 - 2.1.2. Planloven
 - 2.2. Gældende ret
 - 2.2.1. Sommerhusloven
 - 2.2.2. Planloven
 - 2.3. Lovforslagets indhold
 - 2.3.1. Ændring af sommerhusloven
 - 2.3.2. Ændring af planloven
3. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. De administrative konsekvenser for borgerne
6. De miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Med dette lovforslag foreslås sommerhusloven ændret således, at det lovfæstes, hvad der kendetegner en campinghytte, herunder krav til placering og anvendelse. Samtidig foreslås planloven ændret således, at opførelse og/eller ændring af campinghytter fremover kræver landzonetilladelse.

Herved sikres grundlaget for en fortsat modernisering og udvikling af campingbranchen på basis af en samlet planlægningsmæssig vurdering og forbedret indsigt i tilladelser og klageadgang.

2. Redegørelse for hovedpunkterne i lovforslaget

2.1. Den overordnede baggrund for lovforslaget

2.1.1. Sommerhusloven

Campingbranchen har udtrykt et stort ønske om at få mulighed for at opføre større og bedre campinghytter på campingpladserne under henvisning til branchens konkurrenceevne over for udlandet, hvor der opføres stadig større og bedre campinghytter på campingpladserne.

Regeringen ønsker at sikre bedre muligheder for branchen og finder det derfor ønskeligt, at de kendetegn, der efter de gældende regler og praksis klart adskiller en campinghytte fra det traditionelle sommerhus lovfæstes, således at det bliver præciseret, at den restriktive praksis

for udlejning af sommerhuse kan opretholdes til forskel fra den mere lempelige praksis for erhvervmæssig udlejning af campinghytter.

2.1.2. Planloven

I lyset af, at campingpladser typisk er placeret kystnært og ofte i sårbare og landskabeligt værdifulde landskaber i landzone, ønsker regeringen at sikre en samlet planlægningsmæssig vurdering af ansøgninger om opførelse og/eller ændring af campinghytter, samt at give offentligheden indsigt i tilladelser og personer og organisationer, der er klageberettigede efter planloven, mulighed for at påklage afgørelser om campinghytter i landzone til Naturklagenævnet.

2.2. Gældende ret

2.2.1. Sommerhusloven

I medfør af sommerhuslovens § 2, stk. 2 og § 3 er udstedt bekendtgørelse nr. 273 af 21. marts 2007 om tilladelse til udlejning af arealer til camping og om indretning og benyttelse af campingpladser (Campingreglementet). Campingreglementet definerer, hvad der forstås ved en campingplads, og indeholder bestemmelser om, at kommunen kan meddele udlejningstilladelse til campingpladser, herunder campinghytter. I henhold til sommerhuslovens § 2, stk. 1, skal kommunen ved afgørelsen af, hvorvidt udlejningstilladelse kan meddeles, bl.a. lægge vægt på hensynet til at bevare naturværdier, turismæssige hensyn, de erhvervs- og beskæftigelsesmæssige interesser og trafikale og sanitære hensyn.

Lovens § 2, stk. 1, er uddybet i campingreglementets § 7, stk. 1 således, at kommunerne ved afgørelse af, om ansøgning om campinghytter kan imødekommes, skal lægge vægt på planlægningsmæssige hensyn og navnlig, at hensynet til natur og landskabelige værdier ikke taler imod det ansøgte.

Afgørelser om udlejningstilladelser efter sommerhusloven, herunder efter campingreglementet, kan påklages af adressaten for afgørelsen, offentlige myndigheder og enhver med individuel væsentlig interesse i afgørelsen, jf. sommerhuslovens § 10 e, stk. 4. Afgørelserne skal ikke offentliggøres.

2.2.2. Planloven

Planlovens § 34 opdeler landet i tre zoner (byzone, sommerhusområde og landzone). Områder, der ikke ved en plan eller en vedtægt er byzone eller sommerhusområde, er landzone. Et områdes zonestatus afspejler forskellige hensyn til udbygning af området.

Reglerne om opførelse og/eller ændring af campinghytter på campingpladser afhænger derfor af, om campingpladsen er placeret i landzone, sommerhusområde eller byzone. Langt de fleste campingpladser er placeret i landzone.

For opførelse og/eller ændring af campinghytter på campingpladser placeret i landzone gælder bestemmelsen i planlovens § 36, stk. 1, nr. 7. Bestemmelsen fritager opførelse af garager, carporte, udhuse, drivhuse og lignende bygninger på højst 50 m² for kravet om landzonetilladelse, når disse opføres i tilknytning til enfamiliehuse eller sommerhuse, og byggeriet ikke medfører oprettelse af en ny bolig. Af bemærkningerne fremgår, at byggearbejder vedrørende campinghytter og kolonihavehuse omfattes af bestemmelsen, og at ordet »opførelse« dækker over både opførelse og tilbygning. Som følge heraf er etablering og/eller ændring af en campinghytte i dag undtaget krav om landzonetilladelse.

Fritagelsen fra krav om landzonetilladelse betyder, at den orienterings- og offentliggørelsespligt, der som hovedregel følger med en landzonetilladelse efter planlovens § 35, stk. 1, jf. § 35, stk. 4-5, og stk. 8-9, ikke finder anvendelse.

Opførelse og/eller ændring af campinghytter på en campingplads forudsætter dog, at kommunalbestyrelsen meddeler tilladelse hertil i medfør af campingreglementet (Bekendtgørelse nr. 273 af 21. marts 2007 om tilladelse til udlejning af arealer til camping). Kommunalbestyrelsens afgørelse kan påklages til Naturklagenævnet, men skal ikke offentliggøres, se pkt. 2.2.1. ovenfor.

Er der tale om et større byggearbejde i landzone, dvs. typisk flere campinghytter, skal kommunen dog udarbejde en lokalplan, jf. planlovens § 13, stk. 2. Forslaget til en lokalplan skal i offentlig høring i mindst 8 uger, jf. planlovens § 24, stk. 3, og berørte borgere samt myndigheder har mulighed for at gøre indsigelse og komme med forslag til ændringer.

Foreligger der allerede en lokalplan eller vedtægt for området, afhænger det af det konkrete indhold, om der kan meddeles tilladelse til opførelse og/eller ændring af campinghytter, eventuelt efter dispensation i henhold til planlovens § 19. En dispensation efter planlovens § 19 er omfattet af hørings- og offentliggørelsesbestemmelserne i planlovens § 20.

2.3. Lovforslagets indhold

2.3.1. Ændring af sommerhusloven

Lovforslaget definerer, hvad der forstås ved en campinghytte og lovfæster de særlige kendetegn, der adskiller en campinghytte fra et sommerhus. Herefter defineres campinghytter som mindre beboelsesenheder til

udlejning eller udlån til feriemål på en campingplads, og som noget nyt bestemmes, at campinghytter ikke kan udgøre en selvstændig ejendom. Campinghytter er særligt kendetegnet ved at være placeret tæt sammen på en campingplads og være underkastet en række begrænsninger i anvendelsen. Således kan campinghytter kun lejes af den samme bruger i højst 4 uger årligt og bestilling må ikke ske mere end et år forud. Som noget nyt bestemmes, at campinghytter ikke kan udstykes eller matrikuleres, så der opstår en eller flere nye samlede ejendomme, der ikke er en del af ejendommen med den øvrige del af campingpladsen, og hvorpå der er opført én eller flere campinghytter.

2.3.2. Ændring af planloven

Det foreslås, at opførelse af campinghytter i landzone kræver landzonetilladelse. På den baggrund vil der blive foretaget en samlet planlægningsmæssig vurdering af en ansøgning om opførelse og/eller ændring af campinghytter, og det sikrer offentligheden indsigt efter planlovens § 35, stk. 8, i tilladelser og giver klageberettigede personer og organisationer mulighed for at påklage afgørelser om landzonetilladelser til campinghytter, jf. planlovens § 58, stk. 1, nr. 1 og § 59, stk. 2 til Naturklagenævnet. Ansøgeren vil tilsvarende kunne påklage et eventuelt afslag.

3. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

3.1. De økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner

Lovforslaget har ingen økonomiske konsekvenser for staten og regionerne.

Lovforslaget medfører begrænsede økonomiske konsekvenser for kommunerne, idet disse fremover vil have udgifter til offentliggørelse af landzonetilladelser til opførelse og/eller ændring af campinghytter.

3.2. De administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner

For staten vil lovforslaget medføre begrænsede administrative konsekvenser i form af Naturklagenævnets ekspedition af klager over landzonetilladelser.

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for regionerne.

Lovforslaget medfører begrænsede administrative konsekvenser for kommunerne, idet disse fremover vil skulle bruge årsværk til ekspedition af landzonesagerne.

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget medfører ikke økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, men giver grundlag for en modernisering og udvikling af campingbranchen ved en efterfølgende revision af campingreglementet. En sådan revision vil kunne forbedre udviklings- og indtjeningsmulighederne for campingbranchen.

Lovforslaget forventes kun at medføre meget begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet. En ansøgers materiale til brug for kommunens vurdering af en ansøgning om landzonetilladelse til byggearbejder ved campinghytter forventes at være af samme omfang som ved ansøgning i henhold til sommerhusloven. I tilfælde af en klage over landzonetilladelsen til Naturklagenævnet kan erhvervslivet påføres et begrænset administrativt merarbejde.

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsregulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser i et omfang, der berettiger, at lovforslaget bliver forelagt virksomhedspanelet. Forslaget bør derfor ikke forelægges for Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

5. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget medfører, at der fremover foretages en samlet planlægningsmæssig vurdering ved opførelse og/eller ændring af campinghytter til gavn for miljøet.

6. De administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget giver naboer og offentligheden indsigt i tilladelser til påtænkte byggearbejder ved campinghytter og forbedrer derved mulighederne for at påklage afgørelser til Naturklagenævnet.

7. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

	Positive konsekvenser / mindre udgifter	Negative konsekvenser / merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Staten, regioner og kommuner: ingen	Staten: ingen Regioner: ingen Kommuner: begrænsede økonomiske konsekvenser i form af udgifter til offentliggørelse af landzonetilladelser vedr. campinghytter
Administrative konsekvenser for det offentlige	Staten, regioner og kommuner: ingen	Staten: begrænsede administrative konsekvenser ved behandling af klager over landzonetilladelser Regioner: ingen

8. Hørte myndigheder og organisationer

Lovforslaget har været i høring hos:

Advokatrådet, Advokatsamfundet, Akademirådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Campingrådet, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Idræts - Forbund, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Turistråd (nu Visit Denmark), Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Botanisk Forening, Dansk Byggeri, Dansk Campingunion, Dansk Cyklistforbund, Dansk Firmaidrætsforbund, Dansk Fritidsfiskerforbund, Dansk Handel og Service, Dansk Industri, Dansk Kano og Kajak Forbund, Dansk Landbrug, Dansk Land- og Strandjagt, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Rideforbund, Dansk Sejlunion, Dansk Skovforening, Dansk Sportsdykker Forbund, Dansk Vandrelaug, Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger, Danske Landskabsarkitekter, Danske museer, Danske Regioner, De Samvirkende Invalideorganisationer, Den Danske Landinspektørforening, Det Økologiske Råd & Selskab, Entomologisk Fagforbund, 3F Fagligt Fælles Forbund, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Forbrugerrådet, Foreningen af Naturfredningsformænd i Danmark, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Regnskovsgruppen Nepenthes, Friluftsrådet, Fritidshusejernes Landsforening, Greenpeace Danmark, Hedeselskabet, HORESTA, HTS-A – Handel, transport og Serviceerhvervene, Håndværksrådet, Jagt- og Skovbrugsmuseet, Kommunernes Landsforening, Kolonihaveforbundet, Kyst, Land & Fjord, Landbrugsrådet, Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur, Landsforeningen Levende Hav, Natur- og Ungdom, NOAH, Rådet for Danske Campister, Skovdyrkerforeningerne, Småskovforeningen Danmark, Verdensnaturfonden, Det danske Spejderkorps, KFUM - Spejderne, De Grønne Pigespejdere, Frivilligt Dreng- og Pige - Forbund, DUI-LEG og VIRKE.

9. Sammenfattende skema

		Kommuner: begrænsede administrative konsekvenser ved ekspedition af landzonesager
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen økonomiske konsekvenser. Meget begrænsede administrative konsekvenser ved klage over landzonetilladelser
Konsekvenser for miljøet	Lovforslaget betyder, at der fremover foretages en samlet planlægningsmæssig vurdering ved opførelse og/eller ændring af campinghytter	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslaget forbedrer borgernes indsigt i planlægningen og øger klage muligheden	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Formålet med ændringen er at præcisere, at campinghytter er en særlig form for faciliteter på en campingplads, som miljøministeren kan fastsætte forskrifter for.

Til nr. 2

Den foreslåede § 4, er ny, og stk. 1, har til formål at definere campinghytter. Bestemmelsen fastslår sammen med lovfæstelsen i stk. 2 af øvrige særlige kendetegn, hvad der efter de gældende regler og praksis adskiller en campinghytte fra det traditionelle sommerhus. Samtidig bidrager bestemmelsen til at sikre mod omgåelse af intentionerne bag sommerhusloven.

En campinghytte defineres således som en mindre beboelsesenhed til udlejning eller udlån til ferieformål på en campingplads, og som ikke udgør en selvstændig ejendom. Spejderhytter er ikke omfattet af bestemmelsen. Ved en beboelsesenhed forstås en mindre »bolig« af et begrænset areal, der fastlægges i campingreglementet. En campinghytte kan indeholde sovemulighed og opholdsareal og eventuelt køkken og bad/toilet, og campinghytten står fast på stedet. Det er uden betydning, om campinghytten er flytbar eller ej. Begrebet »campinghytte« omfatter således både den campinghytte, der i den rent bygningsmæssige form kan minde om et lille moderne sommerhus og små og mere primitive ferieboliger uden bade- og køkkenfaciliteter. Begrebet omfatter ikke campingvogne eller fortelte og andre transportable konstruktioner som campingbiler (autocampere) o. lign.

Campinghytter kan kun opføres på en campingplads, der er godkendt hertil efter campingreglementet.

Campinghytter kan kun anvendes til udlejning eller udlån til ferieformål. Den kan således ikke anvendes til ejers egen brug eller til helårsbeboelse.

Som noget nyt fastslår definitionen, at en campinghytte ikke må udgøre en selvstændig ejendom. Det indebærer, at campinghytter ikke må være udstykket eller matrikuleret i én eller flere samlede faste ejendomme, der ikke er en del af ejendommen med den øvrige del af campingpladsen, og hvorpå der er opført én eller flere campinghytter. Bestemmelsen har til formål at forhindre individuelt ejede campinghytter. Herved fastholdes offentlighedens tilgængelighed til campingpladsen, således at pres for opførelse af flere campinghytter eller pres for udlæg af flere rekreative arealer til campingpladser forhindres. Samtidig bidrager bestemmelsen til, at campinghytter på en campingplads ikke antager karakter af sommerhusområde ved at modvirke, at campingenheder med campinghytter får et individuelt præg, fx ved hegning og beplantning.

I den foreslåede § 4, stk. 2, 1. pkt., lovfæstes de hidtidige regler og praksis for placering af campinghytter. Campinghytter skal således placeres samlet på campingpladsen eller eventuelt i klynger med flere campinghytter. Efter den nuværende praksis må den indbyrdes afstand mellem campinghytterne i en klynge normalt ikke overstige 5-6 meter. Kravet sikrer, at campingpladser bliver så lidt arealkrævende som muligt og dermed mindsker presset på de rekreative arealer. Samtidig sikres, at campingpladser ikke får karakter af et traditionelt sommerhusområde. Det forudsættes, at campinghytter placeres længst muligt landværts, dog under hensyn til de landskabelige forhold.

Bestemmelsen i den foreslåede § 4, stk. 2, 2. pkt., om forbud mod udstykning og matrikulering er ny og forhindrer, at campinghytter på et senere tidspunkt søges udstykket eller opdelt som individuelt ejede campinghytter på en campingplads, individuelt ejede sommerhuse eller individuelt ejede ferielejligheder og lignende. Herved fastholdes offentlighedens tilgængelighed til campingpladsen, således at pres for opførelse af flere campinghytter og pres for udlæg af flere rekreative arealer til campingpladser forhindres. Samtidig bidrager bestemmelsen til, at campinghytter på en campingplads ikke antager karakter af sommerhusområde ved at modvirke, at campingenheder med campinghytter får et individuelt præg, fx ved hegning og beplantning.

Den foreslåede § 4, stk. 2, 3. pkt., lovfæster det gældende campingreglements § 5, stk. 1, hvorefter en campingplads, herunder campinghytter, kun må udlejes til camping i perioden 1. marts-31. oktober, medmindre campingpladsen har tilladelse til vintercamping, jf. de efter lovens § 3 udstedte regler (campingreglementet). Baggrunden for kravet er at lette presset på de rekreative arealer og at sikre, at campingpladsen ikke overgår til egentlig sommerhusbeboelse eller helårsbeboelse. Således bør vintercamping kun tillades, såfremt der skønnes at være et særligt behov for camping i vintersæsonen, fx nærhed til særlige friluftaktiviteter o. lign., og at der ikke er beskyttelseshensyn, der taler imod, fx slid af sårbare naturområder mv. Bestemmelsen lovfæster praksis, hvorefter brugen af campinghytter også på dette punkt adskiller sig fra brugen af sommerhuse, der kan anvendes til kortvarige ferieophold á 3-4 uger i vinterhalvåret.

I den foreslåede § 4, stk. 2, 4. pkt., lovfæstes den tilsvarende bestemmelse i det gældende campingreglements § 7, stk. 3, 3. pkt., hvorefter campinghytter kun kan stilles til rådighed for den samme bruger i højst 4 uger årligt. Det er uden betydning, om de 4 uger afholdes samlet eller spredt på et år. Bestilling af campinghytter må ikke ske mere end ét år forud for, at campinghytten stilles til rådighed for brugeren. Formålet med bestemmelsen er at sikre offentligheden bredest mulig adgang til at benytte sig af campingpladsens faciliteter, hvorved presset for udlæg af nye campingpladser og opførelse af flere campinghytter mindskes. Bestemmelsen hindrer også, at en enkelt bruger fast kan anvende en campinghytte og reelt bruge den som et privat sommerhus eller helårsbolig.

Bestemmelserne ændrer ikke på, at der også fremover skal indhentes tilladelse efter sommerhusloven, der er udmøntet i campingreglementet til udlejning af campinghytter på campingpladser.

Til nr. 3.

Bestemmelsen pålægger kommunalbestyrelsen at føre tilsyn med overholdelsen af de særlige karakteristika for campinghytter, der er angivet i den foreslåede § 4.

Til nr. 4.

Bestemmelsen sikrer, at overtrædelse af den foreslåede § 4 er strafbar.

§ 2

Til nr. 1.

Den foreslåede § 36, stk. 5, indebærer, at byggearbejder vedrørende en campinghytte i landzone kræver landzonetilladelse. Bestemmelsen skal forstås i overensstemmelse med gældende praksis for opførelse af byggeri i landzone og omfatter således både nyopførelse og ændringer, fx udvidelse eller ændret anvendelse af campinghytter.

En væsentlig del af campingpladserne er beliggende i landzone inden for kystnærhedszonen eller i områder af stor landskabelig og naturmæssig betydning. Forslagets krav om landzonetilladelse vil derfor sikre, at byggearbejder ved campinghytter på en campingplads i landzone vurderes på et bredere planlægningsmæssigt grundlag, og at offentligheden sikres indsigt i tilladelser og får mulighed for at påklage sagen til Naturklagenævnet, jf. planlovens § 35, stk. 4-5, og stk. 8-9, § 58, stk. 1, nr.1 og § 59, stk. 2.

Formålet med kravet om landzonetilladelsen er at modvirke byspredning ved at hindre spredt og uplanlagt bebyggelse og anlæg i det åbne land. Landzonetilladelser kan gives på vilkår.

Efter planlovens § 35, stk. 3, kan tilladelse kun meddeles i kystnærhedszonen, hvis det ansøgte har helt underordnet betydning i forhold til de nationale planlægningsinteresser. Bestemmelsen har sin baggrund i det forhold, at planloven tilsigter særligt at bevare de åbne kyster som en væsentlig natur- og landskabsresource. Derfor fastsætter planlovens § 5a, at landets kystområder – en 3 km bred planlægningszone i kystområderne, jf. kortbilag til loven - skal søges friholdt for bebyggelse og anlæg, som ikke er afhængig af kystnærhed.

For så vidt angår campinghytter, hindrer bestemmelsen i planlovens § 35, stk. 3 ikke, at der efter konkret vurdering kan meddeles tilladelse til opførelse af campinghytter på campingpladser i kystnærhedszonen. Det er dog fortsat en forudsætning, at campinghytter alene tillades, hvor planlægningsmæssige hensyn og navnlig

hensynet til natur og landskabelige værdier ikke taler imod. Der bør dog udvises særlig imødekommenhed på de små øer, når det ikke strider mod planlægningen.

I naturmæssigt og landskabeligt værdifulde områder uden for kystnærhedszonen er det tilsvarende en forudsætning, at campinghytter alene tillades, hvor planlægningsmæssige hensyn og navnlig hensynet til natur og landskabelige værdier ikke taler imod .

§ 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2010.

Det foreslås, at planlovens krav om landzonetilladelse ikke gælder for ansøgninger om udlejningstilladelse til campinghytter, hvortil der er meddelt tilladelse efter campingreglementet, jf. sommerhusloven inden den 1. januar 2010.

Loven sammenholdt med gældende ret

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Lov om sommerhuse og campering mv. (Sommerhusloven)

§ 3. Miljøministeren kan fastsætte forskrifter om indretning og benyttelse af campingpladser. Forskrifterne kan tillægges virkning for bestående campingpladser.

§ 10 a, stk. 2. Kommunalbestyrelsen påser overholdelsen af de regler, der er fastsat med hjemmel i § 2, stk. 2, og § 3, jf. § 1, stk. 1, nr. 3 og stk. 3.

§ 10 b, stk. 1. Med bøde straffes den, der
1) overtræder § 1,
2) overtræder vilkår, der er fastsat efter § 2,
3) undlader at efterkomme et påbud efter § 10, stk. 3.

Lov om planlægning

§ 1

I lov om sommerhuse og campering mv., jf. lovbe- kendtgørelse nr. 785 af 21. juni 2007, som ændret ved § 3 i lov nr. 391 af 25. maj 2009 foretages føl- gende ændringer:

1. I § 3, 1. pkt., indsættes efter »benyttelse af cam- pingpladser«: », herunder campinghytter«.

2. Efter § 3 indsættes:

»§ 4. Ved en campinghytte forstås en mindre be- boelsesenhed til udlejning eller udlån til feriefor- mål på en campingplads, og som ikke udgør en selvstændig ejendom.

Stk. 2. Campinghytter, jf. stk. 2 skal være placeret samlet. Arealer, hvorpå der er opført campinghyt- ter, må ikke udstykkes eller matrikuleres, således at der opstår en eller flere nye samlede faste ejen- domme, hvorpå der er opført én eller flere cam- pinghytter. Campinghytter må kun udlejes i perio- den 1. marts – 31. oktober, medmindre campingpladsen har tilladelse til vintercampering, jf. § 3. Campinghytter må kun stilles til rådighed for samme bruger i højst 4 uger årligt, og bestilling må ikke ske mere end et år forud.«

3. § 10 a, stk. 2 affattes således:

»Stk. 2. Kommunalbestyrelsen påser overholdel- sen af § 4 og af de regler, der er fastsat med hjemmel i § 2, stk. 2, og § 3, jf. § 1, stk. 1, nr. 3, og stk. 3.«

4. § 10 b, stk. 1, affattes således.:

»3) overtræder § 1 og § 4,«

§ 2

Lov om planlægning, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1027 af 20. oktober 2008, som ændret ved § 32 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, lov nr. 512 af

12. juni 2009 og § 3 i lov nr. 514 af 12. juni 2009 foretages følgende ændringer:

1. I § 36 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Stk. 1, finder ikke anvendelse på campinghytter.«

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2010.

»Stk. 2. § 36, stk. 5, i lov om planlægning, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 1, finder ikke anvendelse på campinghytter, hvortil der er meddelt tilladelse efter sommerhuslovens § 2, stk. 2, jf. § 1, stk. 1, nr. 3, inden den 1. januar 2010.«